

תת"ע 1222/06/13 - מדינת ישראל נגד שי סער

04 מרץ 2014

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
תת"ע 1222-06-13 מדינת ישראל נ' סער
בפני כב' השופטת מגי כהן
המאשימה
נגד
הנאשם
שי סער

ב"כ המאשימה עו"ד עידו בן אהרון

הנאשם בעצמו

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו ביום 15.04.2013 בשעה 08:21 ברחוב יהודה לוי ראשל"צ נהג ברכב מ.ר. 19-930-65 (להלן הרכב) שלא בצידו הימני הקיצוני של הכביש בניגוד לתקנה 35 לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר וציין כי מדובר היה ביום הזיכרון עם תנועה רבה, נסע בתור כאשר לפניו כ- 15 מכוניות שעקפו מכונית שעמדה בצד ימין ולידה עמד שוטר, כשהוא התקרב לצומת, עצר באור אדום וניגש אליו שוטר.

פרשת התביעה:

מטעם התביעה העידו שני עדים. מתנדב ושוטר.

המתנדב, יהושוע לוינגר העיד כי היה יום הזיכרון והיו במקום כדי לכוון את התנועה. לא היה לו כל קשר למקרה, ולצורך כך בא להעיד.

אהרון סער, שוטר תנועה במשטרת ראשל"צ, סיפר כי ביום האירוע היה בהכוונות תנועה הקשורות לבית העלמין בצומת, כאשר סגרו כיוון אחד. תוך כדי הכוונה הגיע הרכב בנתיב הנגדי, עקף תור שללם של מכוניות שנסעו מכיוון מערב למזרח, ותוך שעקף, אילץ רכב הבא ממול לעצור. הכל כאשר הרכב נוסע נגד הכיוון.

עוד ציין השוטר, כי הרכב עצר לידו, הוא שמר על קשר עין. הנהג היה ברכב עם חייל וילד, והשוטר הפנה לשרטוט שעשה על גב הדו"ח. העד ציין כי תשובתו של הנהג לאישום הייתה "אין שום קו הפרדה, אתה עבד כי ימלוך, אתם מפגרים, אני ממחר לבית העלמין עם הבן שלי החייל". הוא קיבל העתק הדו"ח וסירב לחתום.

עמוד 1

העד הסביר כי ניתן היה לתת לנאשם מספר דוחות על מספר עבירות, כגון סטייה מנתיב, הפרעה לתנועה, עקיפה לפני צומת, בתחום הצומת, סיכון האנשים, אולם הסביר כי מצא לרשום לו דו"ח לפי תקנה 35 לתקנות התעבורה.

העד הכחיש כי במקום היה שוטר שדיבר עם נהגת.

צורף ת/2, אישור מהעירייה כי במועד נשוא העבירה לא היה מוצב רמזור במקום.

פרשת ההגנה:

מטעם ההגנה העיד הנאשם ובנו.

הנאשם הגיש את נ/1, הודה כי היה בזמן ובמקום וכי היה תור של מכוניות. לטענתו, היה שם רכב והנהגת שוחחה עם שוטר, וכל התור של המכוניות עקף את רכבה, כאשר בצד שמאל היו שני שוטרים עם ניידת. כשהוא הגיע לקו העצירה, ראה כי הרמזור מתחלף ועצר, כאשר מאחוריו עמדה שיירה. השוטר ניגש והתחיל לצרוח, והוא הסביר לו כי רכב עומד בדרך והשוטר רשם לו דו"ח לאחר דין ודברים. הנאשם ציין כי הוא לא עבר נתיב, אחרת היה השוטר נותן לו דו"ח על חצייה על קו לבן, שזה יותר חמור (עמ' 6 שורה 16-17). אישר כי לא חתם על הדו"ח והכחיש את אופן התבטאותו לשוטר כפי שהעיד השוטר.

בחקירתו הנגדית לא פסל הנאשם את האפשרות שעצר בצומת עקב פקטור אחר ולא בגלל הרמזור (עמ' 7 שורה 13-14), אם כי זוכר שהיה שם רמזור וכן היה יום הזיכרון. הנאשם אישר כי אמר "עבד כי ימלוק" (עמ' 7 שורה 30), כי לא נסע בצד ימין של הכביש (עמ' 8 שורה 2), כי לא היה צמוד לימין הקיצוני של הכביש (עמ' 8 שורה 4) וכי היה מעקף שלו ושל כל השיירה (עמ' 8 שורה 20).

הנאשם חזר וטען כי השוטר שיקר בכך שהכחיש שבמקום היה רכב בצומת. הנאשם אישר כי במקום שני נתיבים, אחד לכל כיוון (עמ' 8 שורה 2,3).

בנו של הנאשם, טל סער, סיפר כי נסע עם הנאשם וכ-100 מ' לפני הצומת הבחינו ברכב בצד ימין שעוצר את התנועה, ושוטר מדבר עם הנהגת, ועקב כך נוצרה שיירה שעקפה את המכונית בגדר הנתיב (עמ' 9 שורה 14). הם התקרבו לצומת והנאשם עצר כי התחיל להבהב לאדום, אז ניגש שוטר והתחיל לצעוק. בחקירתו הנגדית אישר כי מדובר בצומת מרומזר למיטב זכרונו, אם כי הוא לא בטוח (עמ' 10 שורה 12).

לאחר ששקלתי את העדויות, הן של התביעה והן של ההגנה, התרשמתי מהופעתם ועדותם של העדים בפניי. עיינתי במסמכים שהוגשו ושוכנעתי מעל כל ספק סביר שהנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

אין חולקין כי הנאשם היה בזמן ובמקום, ושנהג ברכב נשוא האישום.

אין חולקין שהנאשם עקף ותוך כדי עקיפה עבר לנתיב הנגדי. בעניין זה הנני מפנה לעדותו של עד ההגנה שציין "הרכב עמד באמצע נתיב ולא יכלו לעבור שם שתי מכוניות ביחד" (עמ' 12 שורה 21).

הנאשם אישר כי היו שני נתיבים, אחד לכל כיוון, כאשר לטענתו רכב עמד בצד ימין, ועל כן ביצעו עקיפה. לא יכולה להיות מחלוקת כי הנאשם אף עבר נתיב לנתיב הנגדי. הנאשם עצמו אישר כי הוא לא היה צמוד לימין הקיצוני של הכביש ולא נסע בצד הימני של הכביש.

מצאתי לקבל גרסתו של השוטר אהרון סער. עדותו הייתה אחראית, תקינה, השוטר היה במקום כדי לכוון תנועה ביום הזיכרון. השוטר אף ציין כי יכול היה לרשום לנאשם דו"ח על עבירות נוספות ומצא דווקא לרשום לו דו"ח על פי תקנה 35 לתקנות התעבורה ולא על עבירה חמורה יותר. כך גם אישר הנאשם בעמ' 6 שורה 16,17.

גרסתו של הנאשם לא מתיישבת עם הגיונם של הדברים. הרי אם לגרסתו הבחין ברכב העומד בצד ימין ושוטר אף נמצא ומשוחח עם הנהגת, מדוע מצא לעקוף רכבים נוספים ולא להמתין כאשר במקום שוטרים המכוונים את התנועה.

העובדה כי אין חולקין שבמקום היו שוטרים לצורך הכוונת התנועה, יש בכך כדי להניח באופן הגיוני שלא יכול היה להיות במקום רכב שדווקא גורם להפרעה לתנועה, ואילץ רכבים נוספים לעבור לנתיב הנגדי.

יתרה מכך, גרסתו של הנאשם כי הייתה שיירה לא מתיישבת עם העובדה כי הוא היחיד שנעצר על ידי השוטר, ושלא דאג לקבל פרטים של נהגים אחרים שהיו בשיירה אחריו.

אין חולקין, כי היה בין הנאשם והשוטר דין ודברים, שהגיעו כנראה לטונים גבוהים. עובדה שהנאשם אישר כי אמר לשוטר "עבד כי ימלוך", אולם עניין זה לא קדם לעצירתו של הנאשם על ידי השוטר שהתפתח לאחר שהשוטר החליט לעצור את הנאשם בגין העבירה.

עוד אציין, כי על פי האישור שהוצג מעיריית ראשל"צ לא היה מוצב רמזור בצומת המדובר, כך שקרסה גרסתו של הנאשם ושל בנו, שאף הוא לא היה בטוח שבמקום היה רמזור.

עדותו של בנו של הנאשם אינה ניטרלית ולא ניתן לסמוך עליה כאשר הוא עצמו ציין שהוא היה שקוע עם האוזניות (עמ' 10 שורה 10).

העובדה ששוטר בחר לרשום לנאשם דו"ח על פי תקנה 35 לתקנות התעבורה מעידה על כך כי דווקא התחשב השוטר

בנאשם והפעיל שיקול דעת לקולא, כאשר על פי הנתונים העובדתיים שאינם שנויים במחלוקת ביצע הנאשם עבירות חמורות עוד יותר.

מכל הנימוקים הנ"ל, שוכנעתי מעל כל ספק סביר שהנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום ושהתביעה הוכיחה מעל כל ספק סביר את יסודות העבירה והחלטתי להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום ב' אדר ב תשע"ד, 04/03/2014 במעמד הנוכחים.

מגי כהן, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירה לפי תקנה 35 לתקנות התעבורה.

נסיבות ביצוע העבירה פורטו בהרחבה בהכרעת הדין.

המדובר בעבירה אשר סיכנה באופן ממשי את המשתמשים בדרך, כפי שעולה מנסיבות ביצועה, כשהנאשם החליט לנסוע נגד כיוון התנועה, כאשר במקום יש שוטרים העוסקים בהכוונת התנועה.

מדובר בעבירה שבמקור קנס שהנאשם ביקש להישפט.

לנאשם וותק בנהיגה משנת '79, צבר לחובתו 18 הרשעות קודמות. עבירה אחרונה מאפריל 2011. רוב העבירות הן מסוג ברירות משפט.

לאחר ששקלתי את הנתונים הנ"ל, מצאתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

קנס בסך 1,000 ש"ח או 30 ימי מאסר תמורתו.

תשלום הקנס בתוך 30 ימים.

הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבל שוברי תשלום.

עמוד 4

אני פוסלת את הנאשם מקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של חודשיים על תנאי למשך שנתיים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותה/ן עבירה/ות שעליה/ן הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 וירשע בגינה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום ב' אדר ב תשע"ד, 04/03/2014 במעמד הנוכחים.

מגי כהן, שופטת